

[Waldorff.]

denne ro, må for enhver pris undertrykkes; derfor vil vi sørge for, at de nødvendige politistyrker – eller eventuelt i en given situation militæret – bliver sat ind for at sikre denne ro?

Justitsministeren (Orla Møller):

Man kan forsøge med nok så mange kunstgreb at gøre det til en kamp imellem arbejdere og politi. Det er der ikke tale om. Det, det drejer sig om, er, at der i visse situationer sker noget, der er klart ulovligt; dér er det i ethvert samfund – også det danske – nødvendigt at opretholde den lov, der nu engang er vedtaget af dette høje ting. Men jeg kan berolige hr. Waldorff med, at jeg har ikke de fjerneste tanker om, at der også skulle være skarpe patroner i geværet til militæret. Det er simpelt hen gas at fremstille vor linje sådan.

Voigt (FP):

Nu har justitsministeren jo i det samråd, der var med arbejdsmarkedsudvalget, afkræftet, at der skulle være tale om brutalitet fra politiets side. Jeg lagde mærke til, at ministeren ikke nævnte det her, men det kan da være meget rigtigt, at det stod at læse i Folketingets Forhandlinger, og jeg vil derfor gerne stille følgende tillægsspørgsmål:

Vil ministeren bekræfte, at vi ikke oftere kan komme i en situation, hvor ordensmagten bliver jaget på tilbageset af gadens parlament?

Jeg finder det uacceptabelt, og jeg finder det nedbrydende for vor tillid til politiet. Jeg vil gerne høre, om ministeren har sikret sig – eventuelt ved en forholdsordre til politidirektøren – at vi ikke oftere kommer i en sådan situation, at politiet flygter for gadens parlament.

Melchior (CD):

Jeg hørte i en direkte transmission i radioen fra urostedet, at en politimand i højttaler meddelte de forsamlede, at de skulle forføje sig bort og passere gaden, og han sagde: »i lovens navn, ellers vil der blive anvendt magt«. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om han er enig i den opfattelse, at der med denne udtalelse, tydeligt afgivet, er givet nødvendigt og tilstrækkeligt varsel til de forsamlede – også de af dem, der af spørgeren i denne omgang er blevet betegnet som passive, idet de altså er blevet anmodet om at passere gaden. I modsat fald skulle der anvendes magt. Jeg vil altså

gerne høre ministerens opfattelse af: er varslat tilstrækkeligt, og er der foregået ting, som går ud over det, der med rette kan lægges i betegnelsen magt?

Justitsministeren (Orla Møller):

Nu kan man jo ikke i alle detaljer udtale sig meget sikkert om, hvad der sker i den slags situationer, men mit skøn er altså efter de oplysninger, jeg har fået fra politiets side, at man har opført sig, som man skal, og at man har anvendt den form for magtanvendelse, som samfundet er og må være i besiddelse af, på en meget tilbageholdende måde. Derfor kan jeg besvare hr. Melchior's spørgsmål positivt med de små reservationer, man er nødt til at tage i en sådan situation. Derfor er det i og for sig også unødvendigt endnu en gang at sige det, som hr. Voigt bad mig om at sige, for det sagde jeg i det første indlæg, nemlig at jeg må tage afstand fra påstanden om, at politiet skulle have optrådt brutalt. Det er ikke nødvendigt med nogen som helst form for forholdsordre; politiet er hele tiden klar over og har været det, siden vi vedtog folketingsbeslutningen i fjor, hvad der skal ske i en bestemt situation. Jeg ville da gerne afgive det løfte over for hr. Voigt og over for folketinget i det hele taget, at man ikke igen kommer i en situation, hvor politiet er ude af stand til at klare situationen, men en 100 pct. garanti kan ikke gives. Derimod kan man være 100 pct. sikker på, at politiet vil gøre, hvad det kan for ikke at komme i en sådan situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Christiansen* (V) til justitsministeren:

»Vil ministeren drage omsorg for, at lov nr. 139 af 7. maj 1937 og lovebekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965 om kontrol med tilvirkning og besiddelse af våben m.v. administreres således, at dansk industris muligheder for beskæftigelse og eksport ikke reduceres i forhold til f.eks. industrien i vore nordiske nabolande og i andre EF-lande, der har lempeligere produktions- og eksportvilkår?«

(Spdm. nr. 132).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet sigter på de muligheder, der melder sig for produktion og eksport af dele til F-16 fly ud over NATO-køberlandenes behov,